

Laudrup i Grønland ... ugebrev nr. 7, 16. juli 1998

Laudrup er stoppet på landsholdet. Aviserne flyder over med det. Paradokset er, at selvom det er en halvgammel avis, man bladrer igennem, og alt absolut er gamle nyheder, er de faktisk ikke blevet bedre af modningen. Vi (læs jeg) begræder, som resten af Danmark dette tab for landsholdet. Efter fremragende spil stoppede det hele pludselig. Jeg var godt klar over, de ville spille godt i denne slutrunde. Det passer nemlig, at hver gang der sker noget spektakulært for Danmark i sportsverdenen, sidder jeg et eller andet sted i Grønland. Således sad jeg på Daneborg, da vi blev europamestre i fodbold. Hvor vi hørte transmissionen på en dårlig kortbølgeradio med en tysk speaker. Gæt hvor glad han var. Desuden har Bjarne Riis sine livs gode ben i 1996, da han vandt Tour'en, og samme sommer vandt håndboldpigerne så OL-guld. Rygterne siger, det var gode kampe.

Hvad man så har mistet i spænding, socialt samvær med venner og familie og fælles, nationale oplevelser, er nemt blevet erstattet og overgået af opholdene her. Som i dag hvor årets første rigtige sommerdag pludselig kom. Muligvis har nogen påstået, sommeren var kommet tidligere i år, men nu er det sandt. Vi havde 13,3 grader C fra den morgenstund, hvor normen har været 0- +2 og klam, kold havluft. Denne lune vind smagte af palmer og sydland og vækkede de centre i hjernen, der husker dette. Sådan en rigtig varm og dejlig fønvind. Og det blev ved hele dagen.

Fjordisen er i opbrud. Hele den nordlige del af Young Sund er nu overstrøet med små isskoser, og fjeldene kan igen spejle sig i det totalt blikstille vand. Mod syd og Daneborg ser det ud, som ligger der stadig et bånd på tværs, men det holder næppe stand mod tidevand og vind meget længere. Det er Arktis, når hun viser sig fra sin allersmukkeste sommerside. Bagved ligger altid tankerne om den råhed og den utrolige kulde, der hersker her om vinteren. Den viden gør om muligt denne dag endnu smukkere.

/Henrik Lassen